

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6803

гр. София, 19.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
закрито заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **2814** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, вр. § 40 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс (ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.).

Образувано е по искане на упълномощен процесуален представител на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ при Централно управление /ЦУ/ на Национална агенция за приходите /НАП/ – юрк. С. С., за изменение на постановеното по делото съдебно решение № 33893 от 16.10.2025 година в частта му за разноските.

С искането се претендира присъждане на пълния размер на дължимото по правилото на чл. 161, ал. 1 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение, което съобразно алгоритъма по чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа е изчислено от искателя в размер на 15 260,00 лв. Страната намира, че този размер не е прекомерен предвид обема на предоставената от процесуалния й представител правна защита.

Насрещната страна - ТРАНСА СПЕДИШЪН ГмбХ, чрез процесуален представител - адв. Л. Т., оспорва основателността на искането по съображения, изложени в писмен отговор, представен в срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК.

Настоящият състав на Административен съд - София-град, като съобрази насрещните тези и възражения на страните и относимата към претенцията на искателя нормативна уредба, намира следното:

Искането е предявено от надлежна страна, в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С решението, чието изменение се иска съдът, като е съобразил изхода на правния спор и размера на претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение, е възложил в тежест на жалбоподателя ТРАНСА СПЕДИШЪН ГмбХ разноски по делото в размер на 1 000,00 лв., определени при съобразяване на тълкуването в решение на СЕС по дело С-438/22 и обема на

предоставената от процесуалния представител на страната правна защита.

Съдът не намира основание да се отклони от позицията си относно размера на следващите се на приходната администрация разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. В случая делото не се отличава с фактическа или правна сложност, различаваща се съществено от обичайните дела от този вид. Претенцията на искателя се основава на превратно упражняване на субективни права, без оглед на обезщетителна функция на съдебните разноски. В тази насока съдът намира, че размерът на дължимото на приходната администрация юрисконсултско възнаграждение не е безусловно обвързан посредством препращането на чл. 161, ал. 1, изр. второ от ДОПК с минималното възнаграждение за един адвокат, определен съобразно Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.). Процесуалното представителство за органа е в обичайния обем по този вид дела, с препращане към мотивите в решението на директора на ОДОП. Пълномощникът е участвал в две от проведените три съдебни заседания, а анализът на събраните доказателства не е съществено различен от анализа на приходните органи. В тази насока съдът счита, че възнаграждение от 1 000 лв. съответства на фактическата и правна сложност на спора, процесуалната активност на юрисконсулта и обема на предоставената от него правна защита. При безспорно ограничения обем на извършените от представителя на ответника процесуални действия съдът намира, че присъждане на юрисконсултско възнаграждение в претендирания размер от 15260,00 лв. би надхвърлило обезщетителната функция на разноските. Съответно определеният размер от 1 000,00 лв. съответства на фактическата и правна сложност на спора и предоставената от процесуалния представител на ДОДОП съдебна защита.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, вр. § 40 от ПЗР към ЗИД на АПК кодекс (ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.) Административен съд - София-град, III отделение, 75-и състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция за приходите за изменение на решение № 33893 от 16.10.2025 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 2814/2025 г. в частта за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: